

AVRUPA KONSEYİ BAKANLAR KOMİTESİ

BAKANLAR KOMİTESİNİN ÜYE DEVLETLERE BOŞANMA SONRASI SAĞLANACAK KATKILAR HAKKINDA VERDİĞİ¹

Tavsiye Karar No. R (89) 1

*(18 Ocak 1989'da yapılan 423. Bakan Yardımcıları
toplantısında Bakanlar Komitesi tarafından kabul
edilmiştir.)*

Avrupa Konseyi Tüzüğü Madde 15.b hükümleri kapsamında Bakanlar Komitesi,

Avrupa Konseyinin amacının Üye Devletler arasındaki uyumun özellikle hukuki konularda ortak kuralların benimsenmesi vasıtasıyla desteklenmesi suretiyle artırılması olduğunu göz önünde bulundurarak;

Boşanmanın her iki tarafın yaşam standartlarını ciddi ölçüde etkileyebileceğini belirterek;

Her bir tarafa boşanma sonrasında kendi geçimlerini sağlama konusunda yardım etmeyi arzularak;

Taraflardan birinin boşanma sonrasında kendi kendine yetememesi durumunda kendisine yeterli katkının sunulması gerektiğini göz önünde bulundurarak;

Bakanlar Komitesinin medeni kanunda eşlerin eşitliği hakkındaki İlke Kararını (78) 37 göz önüne alarak,

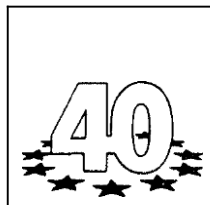
Üye Devletlerin hükümetlerine aşağıdaki ilkeleri uygulamasını tavsiye eder:

İlke 1

Boşanma sonrasında amaç mümkün olduğunca her bir tarafın ekonomik yönden bağımsız ve kendi kendine yetebilen durumda olmasını sağlamak olmalıdır. Bu amaca aşağıdakilerle ilgili uygun kurallar yoluyla erişilebilir:

- Evlilikte mal rejimleri, özellikle eski eşe diğerinin malından adil pay alma hakkının tanınması;
- Eski eşlerin evlilik süresince yapılan ödemelerden eşit oranda faydalanmasını sağlamayı amaçlayan yaşlılık sigorta planları.

1. İrlanda Temsilcisi Bakan Yardımcıları toplantısında Usul Kurallarına ilişkin Madde 10.2.c'nin uygulanmasıyla ilgili olarak hükümetinin Tavsiye Karara uyup uymama hakkını saklı tutmuştur.

İlke 2

İlke 1'in amacına, taraflardan birinin diğerine belli miktarda ödediği para ya da sınırlı bir süre için yapılan periyodik ödemeler vasıtasıyla da erişilebilir.

İlke 3

Eğer amaca ulaşamazsa, kendi geçimini sağlayamayan taraf diğer tarafın veya kamu yetkili makamlarının ya da iç hukukta öngörüldüğü şekilde her iki tarafın sunacağı katkıları alma hakkına sahip olmalıdır.

İlke 4

İlke 2 ve 3 kapsamında bir tarafın diğerine sağlayacağı katkı paylarının değerlendirilmesinde, tüm ilgili faktörler ve özellikle her bir tarafın kaynakları ve mali ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır.

İlke 5

Bir tarafın diğerine sağlayacağı katkıların değerlendirilmesinde, tarafların kusurları dikkate alınmamalıdır. Bununla birlikte, mevzuat, kendisine katkı payı sağlanmasını isteyen tarafın ciddi şekilde kusurlu olması halinde katkı payının reddedilmesini veya azaltılmasını sağlayabilir.

İlke 6

Taraflardan herhangi birinin durumunda değişiklik olması halinde, taraflardan birinin diğerine periyodik olarak yapacağı ödemelerin meblağı gözden geçirilebilir.

İlke 7

Borçlunun ölümünü müteakip, mümkün olduğunda katkı payları sürdürülmeli veya borçlunun mirasından bir pay gibi farklı katkılarla ya da iç hukukun izin vermesi halinde, kamu yetkili makamlarının sağladığı katkılarla ikame edilmelidir.

İlke 8

Devletler katkıların verilmesini sağlamak amacıyla ulusal ve uluslararası düzeyde tedbir almalı veya var olan tedbirleri güçlendirmelidir.

İlke 9

Taraflar katkı sağlama, miktarı belirleme ve bu meblağın alınmasını mümkün kılma yönünde bir yükümlülük olup olmadığını belirlemek amacıyla gerekli bilgileri temin etmelidir.

Bu bilgilerin temini konusundaki yükümlülük gerekli olması halinde kamu yetkili makamları veya tarafların işverenleri için de dayatılabilir.